

SZEGEDI HIRADÓ.

1-ös szám.

Csütörtökön, télhó (január) 3-án 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

nt kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői Iroda:
romságokra, Gószlgriffe hárs, 872. sz.
a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:
rger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

re postán és Szegeden házhozhozdrással: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évfolyadra 2 frt. oszt. ért.
en elvitte a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évfolyadra 1 frt 60 kr. oszt. ért.
Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öltöhasas peltisor egyezri hirdetésnd 7 ujkr kétszerind 6 ujkr, többszörind 5 ujkr. Bélyegül minden egyes beigtatásért 36 ujkr. A nyiltárban a háromhasas peltisorigtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pelték és hirdetőnyek Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címzendők.

Szegedi Híradó

irányát követe a jog, becsületesség, igaz, nemzetiség és hazafiság mellett fogja.

ogy ezt sikerrel tehesse, tömeges pártolásra több elterjedésre van szüktsége.

ennek elérhetésére a lelkes magyar alföldön onitársainkat ezennel fölkerjük.

Az előfizetési feltételek a lap hofokán lát— Gyűjtőknek 10 előfizető után egy tiszteanyval kedveskedünk.

Szegeden, télelőben 1860.

A „Szegedi Híradó” szerkesztősége.

1861.

Legyen úgy mint régen volt,
Ne férjen a magyar névhez,
Semmi rozsda, semmi szegény,
Semmi föl!

A hatalmas oroszlan megrázta sörényét,
A tetemek vélt testre jött varjuk tova
lk, soha vissza nem té

A farkasok a messze tá

csak nehezen esillapítható

güll.

A rókák maradtak csak itt esekely
számban, ezek is farkesóvalva és mosolygó
fogsort mutatva veszik körül a saját lábára
s egy évtizeden keresztül halálra haj-
vált királyi vadat.

Az átumból fölébredt oroszlan nem tépte
testén rágódó vészmadarakat; csak le-
magáról mindent, mi nem testére való.
fiatal, erőben gazdag oroszlanlank,
cet elszakasztottak az anyától, hogy
könnyebben bánhassanak velök, alig
anyjuk erős szavát, visszasiemek hozzá,
hatalmas karmai alatt minden viszon-
gal szembezállhassanak.

is ha volna egy elvetemült kölyök, mely
kedénc az anyától, az meg léssen át-
és elpusztuland a föld sziméről.

tem az anya fogja szétszakatni, hanem
raksága és egyedülisége pusztítandja el.
az oroszlananya Magyarország, vissza-
zermekei szent István birodalmának
része.

fölébredt anya jogos birtokát, az al-
yos szabadságot, melyre rátette hatal-
zét, nem tartja meg magának, hanem
n megosztja hozzá siető gyermekei kö-
gyiknek sem ád többet, egyiknek sem
öbet.

magyarok hatalmas Istene megengedte
s, hogy édes hazánk föltámadásán ör-
ssünk.

z az Isten, ki a hét vezérnek a hár-
e övezte szép hazát megmutatta; az
n, ki a szomorú fatárjárás után Bé-
sodik honalkotóvá tette; az az Isten,
robácsi nehéz nap után a magyart élet-
totta s másfélszázados rabiga után új
lresztette; az az Isten, ki a magát
onázatni nem akaró II. József nem-
szoló tőrkevéseit meghusított: 11 évi
szendvéds után újból vissza hagyta
ak önállóságunkat, nemzeti létünk
n biztosítóját, alkotmányos szabadsá-

Nemzetünk szent Istene örködni fog fö-
löttünk, hogy alkotmányos szabadságunkat,
mely karöltve lép be velünk az új eszten-
döbe, ezentül minden nyílt vagy alattomos
megtámadástól, megsértéstől megvédelmezzük.

Visszany értük telát alkotmányunkat.
Az mondom visszanyertük; mert egy-két
héttel előbb vagy több lépünk teljes bir-
tokába, nem számít; abban pedig józanul
senki sem kétkedhetik, hogy a legkisebb
részletig mindent visszavándunk.

Visszanyertük pedig, mert egyenlők
voltunk a követelésben; egyetértők kíván-
ságainkban és szabadon szóltnak jogaink
sérthettségéről.

Hogy vívmányainkat megtarthassuk és
fokozhassuk, maradjunk egyenlők, egyet-
értők és szabadok.

Az új év tartsa meg köztünk, s ahol
meg nem volna, hozza meg e három szent

lemben, vallás- és joggyakorlatban.

Legyen egyetértő minden magyar sért-
hetlen jogaink megvédésében s megtámadta-
tásuk visszautasításában.

Legyen szabad minden magyar véle-
ménye kimondásában, szemléjében, vagyoná-
ban, házában, kertjében, városában, megyé-
jében, hazájában.

Az alkotmány sáncai közt ne legyen ur
és szegény, pap és világi, keresztény és
zsidó, hanem legyen mindenki polgár.

A magyar szent korona alatt ne legyen
különbség magyar és német, szerb és oláh,
rác és szász között, hanem legyen mindenki
egyjogú, egyakaratu testvér.

Szent István birodalmában ne legyen
jobbágy, ne legyen zsidó, ne legyen cigány
őt, hol polgári jogokról és kötelességekről
beszélünk, hanem legyen mindenki szabad
és magyar.

Éljen a haza!

S benne:

Éljen az egyenlőség!

Éljen a testvériség!

Éljen a szabadság!

Kempelen Győző.

Le az alárecal!

Értésemre esett, hogy holmi hitvány
emberek, közöttük olyan is, kit a bukott
rendszer alatt hivatalból kicsaptak, uton ut-
főlen, korcsmában, kortegyülekezetekben s
esapszékekben azt híresztelik, mintha én azon
működném, hogy a legközelebb tartandó vá-
rosi tisztújításkor csupa merő „schwaregel-
bek”-ből alakíttassék meg a fiztkár.

Szeged népének józan ítélőhetségét
sérténém, ha ama gyalázatos rágalom ellen-
ében magamat védeni szüksegesnek tartan-
ánám. Mindenki ismerheti e részbeni nézete-
met. Nyíltan kitártam azt már akkor, midőn
egyújni ember még csak szür alól mert mo-

rogni. Megmondottam a „Szegedi Híradó”
mult évi 97-ik számában is így: „Nem
kegyelhetem azon elvet sem, mely szerént
eleve kimondatnék, hogy csak e vagy amaz
osztályból vehetők a tisztviselők. Mert va-
lamint nem képzeltetnem, hogy egyik csupa
szinara nyí tartalmazzon, ugy nem hitetnem,
hogy a másik merő salak legyen. Bizzuk
ezt a népre, mely fölveendő az igaz gyöngyöt
ott, ahol megtalálja.” Most is ez a meggyő-
désem, hozzátéve még, hogy politikai el-
tektetében sem látom által, miért kellene
olyan embert, ki mivel kénytelen volt vel
hivatalt vállalt, de-becsületlen hazafi marac
emellőzni olyanért, ki csak azért nem válla
császári hivatalt, mert nem kapott. Hyene
közt nem nehéz a választás. Hogy mi
főlesetre azon szegedijfiakat illeti az els
ség, kik a lefolyt évtized alatt politikai e
következességet tanúsítottak, fölösle em-
tendem. Ez magától értetik.

Emmyit szüksegsnek tarték elmondai
nem igazolásonul ugyan, hanem csupán a
ért, hogy ha még ezentül is akadna oly al-
való ember, ki saját magának vagy ke-
vené jelöltjének csak más becsület
ember jó hírneve rovására törekedvén has-
nálni, ellenem a főnőbb rágalmat továb
fizné, minden jóakaróm fölhatalmazva ére-
hesse magát, jelen nyilatkozatomat a rága
mazónak fejéhez vágni.

Kelt Szegeden, 1861. télhó 2-án.

Osztrócszky József.

Tájékozás.

Most már birtokan belül, vagy mint mondani
szoktak, intra dominium folytatják a pört. A
pört mindnyájan ismerjük, nem új az, csak fol-
tatása azon nagyszert küld-mékeknek, mikben apának
ésszel és karddal, a zöld asztalnál és a harcme-
zőn bennünket megelőzték s a bazu szent jogainak
védelmezésében példát mutattak. Ha az igazi néz-
pontról elfogulatlanul szemléljük a viszonyok be-
nyolult állapotát, valóban meg kell vallanunk, hogy
soha e pör kényesebb, eldeltavagóbb nem volt, mint
ma, de ép azért soha sem is volt nagyobb tapin-
tatra, higgadságra, egyszersmint eszélyes bátor-
ságra szükseglünk, mint ma, ha az előttünk álló
nehéz feladatot megoldani akarjuk, mely nem egyéb,
mint egész terjedelemben visszaküzdése
azon jogoknak, mikől minden jog és méltá-
nyosság ellenére 10 év előtt az oroszok megfosz-
tott, s melyeknek alapján hazánknak ohajtott jobb-
létét s jövő nagyságát fölírni reméljük.

Az elnyomatás szomorú korszakában, a fey-
verrel uralkodó kormány első engesztelő lépéseig,
a szenvedőlegesség ellenállás volt egyedül
fegyverünk, s ez eddig helyes és biztos volt; amig
nincs a küzdelemre szilárd támaszpont, addig a
támadó fegyver csak önmagunknak árthat: de a
huszár is, tört kardja helyett bota szorultván, azon-
nal eldobta azt, amint a esatamezőn újra kardra
tett szert. Hasonló helyzetben vagyunk mi is.

Az öszhó 20-iki okmány alapot nyújtott lá-
bank alá, mely bár nem volt is a törvényes jog
szilárd alapja, de elég arra, hogy rátámaszkodva
s jogos követeléseinket szinleg odahagyva,
a semmittevés szenvedőlegességéből a eselek-
vés terére léphetünk s a védő fegyvert támadóval
cserehétünk föl, hogy annál gyorsabban és sike-
resebben közeledhessünk azon pont felé, melyen egész
törvényes szabadságunkat visszavíthatjuk.

Annak előrelő kijelentésével, hogy a lementülend 11 évvel feloldosom tenni és pártszakgattóságot kerülni hajlandó e közgyűlés, a városi önkormányzati szervezetére nézve kiadott tárnoki k. választóválasztása után annak azon kitétele ellen előző polgármester ur által tett óvás, hogy Szeged város szervezetét vezételéről megbízottat, mint az 1847-ik évi 23-ik törvények 11-ik pontjával elnevező, — rendben levőnek ismertetvén, jegyzőkönyvébe iktattatik.

A városi szervezetre nézve ezáltal kifejtett nézetek folytán a közállapodás abban öszpontosul, hogy miután Szeged városnak önkormányzati szervezetét a közrend és nyugalom érdeke, ugy a város java is nem csak megengedi, de sőt igényli, és tekintve, hogy Európa egész föllegek mutatkozván, a nép által választandó bizalmas tisztviselői által hazánkban, a törönek s e városnak erős támaszt nyújthat hazafias kötelesség, az 1847-ik évi 23-ik törvények 11-ik pontja nyomán egybehangzóan jelen közgyűlés Szeged s. k. város törvényesül egész tanácsának, tisztikarnak és képviselőinek tisztújító székét megtartásáért — tehát nem kiegészítés — határozta, vezérrelvül erre nézve megdöntetelen alkotmányos életünknek, a városok független törvényes lételet biztosító 1847-ik évi 23-ik törvényeket ismeri és vallja, vagy azért is, mivel ősi főnálló törvényeink jelenen az 1790-ik

évi törvény 12-ik cikke ak egyúttal a törvényesen egybegyűlt országgyűlés által engedni a főnálló törvények változtatását.

A tisztújításnak megtartása tehát égető szükségé válván, erre vagyis a tisztújítószék megtartására az 1847-ik évi 23-ik törvények 11. pontja nyomán ezúttal ezennel közfőkijelítással, a hazafias érdelem dús, mélyen tisztelt és szeretett, felyvást e város körében élő és lakó bizodalomteljes elismerést általánosan kinyert lelkes hazafi, nagyságos horgosi Kárász Benő ur közfőkijelítással előneve megválasztatot.

Ki is a benne helyezett bizodalumot megköszönve, az elnöki széklet elfoglalta.

Ezután tisztújítást tartandó elnök ur fölhívja a közgyűlést a választók ösziására végett küldöttségek választására, ugy az ösziási eljárás végrehajtása, és a választás helye és ideje körülirintekedésre.

(Következnek a szavazók ösziására vonatkozó rendszabályok.)

A tisztújító széklet megtartására határnapul 1861. téli 5-ik napjának reggeli 9 óráj fizetik ki, és pedig palánki, rókusi és alsóvárosi választók jogaik gyakorlataira helyiségül a városháza szolgálati ölyké, hogy a palánki és rókusi választók a tanácssteremben, az alsóvárosi választók pedig a

nagyteremben, a felsővárosi választók a felsővárosi ut szomszobában foglalkozzanak.

A tisztújításához szükséges azon szavazó gyölyöknek és széknevelőknek megszerzéséről, melyek az 1848-iki tisztújításnál használtattak, amennyiben pedig azok meg nem volnának, újak készíttetésével polgármester Vadász Manó ur megbízatik.

A tisztújítás ideje alatt a rend és eszend fontartása tekintetéből a jelenleg főnálló organumnak kirendelése mellett Vadász Manó polgármester ur intézkéend afelől is, hogy jelvényekkel ellátandó önként vállalkozók alkalmazatassanak, kiknek is egy szabvány, maguk miézt tartása végett, nevezett polgármester ur közbejöttével kiadatik.

Miután sz. k. Szeged város az 1858-ik évi népszámlálás szerént mintegy 70,000 lakost számlált, az 1847-ik évi törvény által rendelt képviselő száma 200 ban állapítottik meg, azon arányban kimunkálásával, mely szerént ezen 200 tagból a palánki lakosság számból képest mennyi esik palánk-bélyarosra, a felsővárosi lakosság számból képest mennyi jut felsővárosra, mennyi alsóváros és mennyi rókusváros részére? Nagyságos Kremlinger Antal prépost ur előklete alatt Löffler Mihály, id. Mihalffy Ferenc, Hubert András, Gombás József és Kúza István megbizatik; jelentések a legközelebb tartandó közgyűlésre bevártaván.

TÁRCA.

Szilveszter éjszakán.

Ketten varázslunk, én s a mécs világa,
Mi sem zavarja éber álmomat.
Oly szép az éjnek csöndes némasága,
Félreptelnek edes nyugtat ad.

Gondolkodom — a boldog, szép jövőről,
Ami elhunyt kinszenvedt terem —
Itál gondolok, reid gondolhatok csak
Édes vérem, kinszenvedt nemzetem ...

Rémek jönnek, sőtöröl arakkal
Mogháborítva csöndes hajlokunk,
S mint ködhomály a fölkelő nap arcán,
Lelkem borítja ugy íl arcomon ...

... A menydörgés megrázza agyvelőmet —
A lánc esőrög rabnemzetek kezén;
A szél zokogva sír a pusztaságon —
Hajh! rabnépek főháza ez szegény ...

... Az óra üt ... a tültet agg kidővé,
Az ényészet örök éjbe száll:
Helyébe im desünnyezet arecal
Egy óriási izmos íjű áll ...

Éjfélt ütött ... a rémek öszlodoznak,
Szobám derült, vídám fény tengi át,
A mécs? vagy lellem világa ez tán,
Mely a jövőbe látót sejte lát ...

... Lelkem répi ... a dörgést újra hallom,
A síró szél zúgó leverte ...
Rabnépek a bilincseket török szét,
Zúgó vihar — föltámadás jele ...

... De im a vész beszállap, szivárvány
Mosolyg a tájra, áldott békejel —
A leigázott népek millióin
Népszabadság szent fénye ömlik el ...

Mint a lepitört Izrael vezére
Az istenszó, az égő láng előtt;
Ugy állók én előttem illetetlen
Te ifjú év, te óriási szülött ...

S gondolkodom a boldog, szép napokról,
Ami hoszsu kinszenvedt terem ...
Né gondolok, reid gondolhatok csak
Édes vérem, én kizöld nemzetem ...

Sz. Nagy Sándor.

Tárogató.

↑ Szeged lakói sietnek élni alkotmányos jogaikkal. Tegnap délig a helyvárosban 493, felsővárosban 480, alsóvárosban 455, rókusban 274, összesen 1702 szavazó jelentkezett. A tanyaiak, részént mivel a most főnálló kapitányok nem eléggé gyorsan közölték velük a hírt, részént a rozg utak miatt, esekül számmal jelentkeztek.

↑ Az utolsó képviselő gyűlésen a jövő tisztújítás elnökeül, mint tudjuk, Kárász Benő volt 48-iki eszandmérgegyel főispán választatot, ki már a 48-iki tisztújításban is elnökölt. A polgárság és fiataliság, honfői faradozásait s bizalma jelenli, a nagyságos elnök urat null vasárnap faklyászenével tisztelte meg: — A tisztelő közönség érzelmet Schמיד Nándor ur tolmácsolta, mire a megtisztelt egyszerű szivélyes szavakkal válaszolt, igyérvén részéről, hogy kötelességet, melyet a közbizalom számára kijelölt, pontosan s lelkesmereten teljesíteni, szivére kötven másrésről a népek, hogy a rendet mindenki erejéhez képest fontartani igye-

kezzék. Szavait a közös Deák-imával bezárván, a nagyszámú tömeg, különféle díjen kiáltások közt, a legszebb rendben öszlott szét.

↑ Buzgó hazánkfia, Kovács Ferenc 10 frtot küldött szerkesztőségünkhez a legényegyletre, mit ennek nevében megköszönve, illő helyre átszolgáltattunk.

↑ A lefolyt 1860-ik évben Szegeden a szülöttek száma 2088, a halottaké 1458, házassult 379 pár. 1859-ben a szülöttek száma majd 200 al több volt, ennek magyarázata az 58-iki számos és az 59-iki ritka házasságokban keresendő: u. i. házassult száma 1858-ban 458, 1859-ben 296 volt, így a múlt évben ismét kedvezőbb arány látható.

↑ Vannak még egyesek, kik nem tudják, hogy a tüntetések ideje lejárt, s hogy komoly rendre van szükségünk. — Tegnap este óta a rendgyöly-egylet megkezdé működésé. Reméljük, hogy a tegnapelőt este törtétkéhez haszonló esetek meg fognak szünni annálkább, mint hogy a haza ellen akar tartani. — Hazában történt utánjárás után od: nemzetiség-ellen ell vendég bíne volt. eseteknek eleje vetes örhyel egyike az emli — Szépü-Mnöknt, mult szomb több helybeli lelkes tisztelték meg. — Eljenek művészpártoló lelkes hölyeink.

↑ Molnár, ki ép oly jó hazafi, mint kitünő művész és lelkes igazgató, újév napján diszcoladást rendezvén, élvét élvre halmozott, hogy az újév estéjé lehető legkellemesé tegye a színházi közönségnek. A színházat igen szépen díszítve és teljesen világítva találta a nagy közönség. A függöny elintéivel feketébe öltözött, s a részben sanyartélyes 1800-ik év febré számait magáhozórá sötét alál állt előttünk, kizértelet a láncok nyomait mutató börtönfalak képeztek. A kinszenvedt év hí képe szem, ful és szájj nélküli fajó multunk emlékét mutató, midőn tilos volt látnunk, hallanunk és szólnunk. Már-már visszatérendő vala az új hajnalodó kebleinkbe, midőn a sötét alak hirtelen elváltozva, szép angyalika lebbent elénk virágokkal átfűzött czernyoloszárhatványgyet nyujta felénk. Az ő év e szomorú személyesítőjénél a díszjelmezese személyzet „Kölsey díszal”át énekelte. A háttérben levő függönyök lehallatával új képlet lepett meg mindenkit, mely alatt az öszves művészcsejemet és zenekar a „Itaközéit” ríadozta. Molnár gondolataiban a képleteket illetőleg hasonlít a szerető gondos atyához, ki gyermekeinek még játéklul is új tárgyakat választ, melyek nem csak a szemet és szivét gyönyörködtessék, de a lelket jóra, szépre és nemrese fejlesztésén is alkalmasak legyenek; azért választ oly képletet, minők na a hit, remény és szeretet ábrái valának, hazafiai imamondatos föliratú hazasim zászlókkal. — A kivétel ügyességéről Fehérvárinak szavazunk elismerést. Ezt követte Jókaink „Szigetvári vértanúk” című szomorujátékának első és utolsó filónása derek művészeink által jelenen előadva. Mi fénylik e művön oly vaktólóg. A honsergelem zónd lángja, mely a honfiak és honleányok magasztos áldozatából imádkozik felénk. E gyönyörűl mit minden szava bájos virág, mely egy-egy értékes gyémánt harmatot, egy-egy tündökölő gondolatot tart illatos kelyhében. Ely lélekmelők e virágok, ugy gyönyörködünk bennök, ugy szeretjük; de mért is nem koszoru, hogy lenne végtelen? A képletet befejezéséül egy nagy koszoru szállt a színház közepére számtalan apró koszorukban ríppucev szét, melyek mindegyik hazasim szalaggyal volt öktive; végre a

színpad közepén koszoruból alakított bettk képezek e szavakat: boldog újévet, mi is viszont kívánunk boldog újévet a lelkes igazgatónak és derek társulatának.

↑ A „Szegedi Híradó”nak Pestről jött magán távirtyünye szerént Teleyk László gróf, hazánk szemefénye, szabadon boesáttaott.

↑ Teleyk László gróf elrotgatása, illetőleg a szász kormány általi kiadátása ellen minden európai nép és kormány kikéltet. Kossuth Lajos egy párisi barátjához következő sorokat írté e botányt illetőleg Londonból: „Valóban hamis utelvet utazott volna Teleyk Drezdába? nem tudom azt becsületszavammal erősíthetem, hogy Németországban tartozkodásának semmi köze sem volt a politikával. S a szász kormány mégis kiadta őt! Fegyverrel kezintve menekültünk török földre; Oroszország és Anztria harcokszé seregek élen követelte kiadatásunkat s Törökország megtádozta. A szaltán inkább egy költséges háboru veszélyének tette ki magát, minthogy a vendégország megsejtse; Franciaország és Anglia az emberiség nevében támogatott a portát, s egész Európa helyeselte magatartását. Ha a polgárosodott Szászország politikai meekülteknék menhelyét adni nem akar, ám fizze el őket földéről; büntesse törvényei szerént, ha vétségét követnek el, s szálltassa őket határaig, hanem egy becsületes embert kiadni, kinek egész büntete abból áll, hogy politikai meeküll, ez oly méltatlanság, mely kell, hogy minden méltet embert, a pártmezetek különbsége nélkül, fölláztson.

↑ A budapesti német hivatalos lapnak írják H. M.-Vásárhelyről, hogy a sok havazás folytán a Tisza kiöntéséül lehet félni. Mi nem félünk, mert szentül hisszük, hogy alkotmányos tisztviselőink erélye és buzgalma elejét veendi a bajnak, amennyiben lehetséges. A többire nézve a tiszaszabályozási hivatalnokom sem lesznék vadalból, hanem meg hibákért, mert nem ugy tetteitek, mint szerették volna, hanem mint a helyi körülmények keltelesen ismeretben miniszteri öszálygatók urnak kezelyesen rendelni méltoztat.

↑ Zemlénmegyében Kossuth Lajost első bizottmányi taggyul választatot.

↑ Az aradi német újság Aradmegye közgyűléseéről szólván, egy vitát közelet, mely arról folyt, vajjon a zsidók közelet bizottmányi taggyul választassanak e egyémelyek, vagy ne? A vitaközásban a szabadlevek voltak a győztesek, amennyiben határozatba vétetett, hogy megvebizottmányba zsidók is választók s azonnal választotk. Régen hirdetett elvünknel fogva szivünköló sajnáljuk, hogy Csougrádmegye e tekintetben nem hasonlón cselekedett Biharral és Araddal s van megye e hazában, mely szabadleveységre a méneket meghaladja. A politikai jogoknak a zsidóktól megtagadása különben is csak időkérdés s száz év múlva egy fog hazuzani unokáinknak, mint nekünk, midőn mesélik, hogy 100 év előtt a bozsorkányokat valóban megégették. Aradmegyének ugyane gyűlésében Klapka György tábornokot és Horváth Mihály püspököt bizottmányi taggyul választotk.

— Kakas Márton, kinek népszerű neve mellé bátran odatehetjük az „aranyászaj” melléknevet, következő épen nem megevtendő indítványt nyújtott a „Vasárnap Újság” ban, előrebocsátván egy kis józan elmékdést: „Kézünkbe vetünk az önkormányzat. Kimondtuk, hogy minden egy legyen, ahogy 48-ban volt, kiadtuk az utat a Becikereknek, leszedtük a sasokat, megválasztottuk a szolgabírákat; hanem arról nem gondoskodtunk, hogy hát pénzünk legyen az új gazdaság megkezdéséhez. Még eselédinket sem tudjuk fizetni. Persze, mert ki lesz az, aki most az adót behajtani fogja? De hát okvetlen behajtannuk kell-o

